3-5 IANUARIE

CURSUL DE PERFECȚIONARE A ANTRENORILOR, PRILEJ DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A PREGĂTIRII PROFESIONALE ȘI DE ABORDARE A UNOR PROBLEME DE FOND PRIVIND PROGRESUL FOTBALULUI ROMÂNESC

Moment din timpul expunerii făcute, la încheierea cursului, de președintele F.R.F., Mircea Angelescu

O TRECERE ÎN REVISTĂ A SARCINILOR IMEDIATE ALE ACTIVITĂȚII DIN FOTBAL

PE MARGINEA CUVÎNTULUI PREȘEDINTELUI F.R.F., MIRCEA ANGELESCU

Desigur, cursul de perfecționare a antrenorilor de la principalele eșaloane ale fotbalului nostru, se înscrie, după cum am mai spus, într-un proces mai larg, de durată, pentru ridicarea nivelului profesional al tehnicienilor noștri, la nivelul cerut azi de dezvoltarea sportului pe care îl slujesc, mai aproape de realizările dobîndite pe plan internațional. **Așadar, ridicarea calificării antrenorilor de fotbal nu este o chestiune de zile și ca atare, ca un lucru firesc, acțiunea va continua. Nu se poate vorbi, însă, de o calificare ca de un proces îndelungat fără a se avea în vedere relația obiectivă între perspectivele mai îndepărtate și situația actuală din fotbalul nostru, adică sarcinile imediate.** Iată de ce, concomitent cu **„ce vom face în viitor"**, federația a pus în fața antrenorilor și **„ce facem acum"**.

„Acest prezent", în mod obiectiv, a ocupat o mare parte din cuvîntul pe care președintele F.R.F., **Mircea Angelescu**, l-a expus în încheierea cursului.

Din ansamblul acțiunilor preconizate pentru îmbunătățirea activității fotbalistice n-a fost omis **rolul antrenorului,** figura principală în procesul instructiv-educativ al sportivilor, tehnicianul de a cărui competență profesională depinde în mare măsură, să spunem așa, producția fotbalistică, atît sub raport uman, al valorilor, cît și al rezultatelor. Se preconizează un regulament al antrenorilor, cu putere de act juridic, în care se vor avea în vedere, în stabilirea unor drepturi, calificarea, perfecționarea fiecăruia, rezultatele muncii, urmărindu-se o mai obiectivă promovare, o necesară stabilitate, indispensabilă muncii de perspectivă. N-au fost omise, însă, obligațiile actuale ale tehnicienilor noștri în îmbunătățirea activității de instruire. **S-a discutat despre actuala situație din fotbalul nostru, de la nivelul clubului la cel al echipei naționale, de la primul eșalon, Divizia A, pînă la centrele de copii și juniori.** La aceste ultime unități pe care le-am amintit, s-au făcut lucruri bune, dar nu e un secret pentru nimeni că rezultatele sînt departe de ceea ce se așteaptă de 7 ani. F.R.F., prin cuvîntul președintelui său, s-a declarat profund nemulțumită de rezultatele obținute, mai ales dacă acestea sînt comparate (și trebuie să se facă acest lucru) cu investițiile bănești, materiale. **„La centrele de copii și juniori ce activează pe lîngă echipele de Diviziile A și B,** spunea tov. M. Angelescu, **trebuie să se abandoneze obiectivele generale, adică ce vom face peste cîțiva ani. E cazul să știm precis pe ce jucători contăm peste un an, doi sau trei".** F.R.F. va aloca fonduri mai mari pentru juniori și tineret, dar aceste eforturi materiale se cer a fi folosite eficient și confirmate curînd.

Cît privește **Divizia B,** cuvîntul federației, care poate fi interpretat și ca un avertisment dat celor în cauză, a fost limpede: **„Nu sîntem mulțumiți de nivelul fotbalului practicat în a doua divizie a țării și nu ne putem împăca cu mentalitatea celor care aleargă după victorie și puncte cu orice preț, ignorînd obiectivul principal, o calitate mai bună a jocurilor și formarea de fotbaliști talentați, apți pentru Divizia A".** Aceasta a fost și rațiunea preconizării unor criterii de vîrstă, pentru a face din diviza secundă o competiție a tineretului și nu a celor reformați de la „A". Activitatea echipelor de Divizia B se cere a fi îmbunătățită, plecînd chiar de la sistemul competițional, care restrînge activitatea acestor formații doar la 30 de jocuri oficiale pe an, ceea ce înseamnă foarte puțin, ineficientă.

Dar centrele de copii și juniori, Diviziile B și C nu pot rezolva obiectivele imediate ale fotbalului românesc. În această privință, și este normal să fie așa, greul cade pe echipele de Divizia A. Fotbalul practicat de ele constituie cartea de vizită a soccerului din țara noastră. De valoarea jocului de la acest eșalon depinde valoarea echipei naționale. Din rîndurile divizionarelor A se aleg formațiile ce ne reprezintă în Cupele europene.

Ținîndu-se seama de aceste obiective imediate, la cursul de perfecționare s-au punctat cîteva chestiuni de ordin imediat:

1. folosirea corespunzătoare a perioadei de pregătire, care începe în aceste zile. Antrenamentele, la cei mai înalți indici, trebuie să devină o realitate;

2. îmbunătățirea procesului de instruire, din care, în mod obiectiv, derivă îmbunătățirea jocului;

3. regimul de viață al jucătorilor, recuperarea după efort, să se bucure de o atenție mai mare din partea antrenorilor și cluburilor.

Toate aceste sarcini se cer a fi puse în practică cît mai curînd, fără planuri savante, fără studii interminabile. Antrenorii știu foarte bine ce au de făcut.

În cuvîntul președintelui F.R.F., **M. Angelescu,** problema echipei naționale a constituit un punct aparte, fiind prezentată cu toate implicațiile ei, de la instruirea și selecția jucătorilor pînă la evoluția echipei și sarcinile majore pe care le are de realizat. De fapt, subiectul respectiv a fost discutat aparte cu cei 16 antrenori de Divizia A.

În 1973 obiectivul reprezentativei noastre a rămas cel cunoscut, calificarea în turneul final al C.M. Este, așa cum se spunea pe bună dreptate, nu numai obiectivul federației, ci al tuturor celor ce activează în fotbal — antrenori, jucători, conducători de cluburi — și el trebuie tratat cu toată seriozitatea. De aici derivă răspunderea mereu mai mare pe care antrenorii de cluburi care dau jucători lotului o au în această privință. **De felul cum viitorii purtători ai tricoului tricolor vor fi pregătiți la echipele lor de club depind în mare măsură evoluția, randamentul și rezultatele reprezentativei naționale, față de care toți trebuie să manifeste un interes aparte.** E nepermis a pune pe primul plan interesele echipei de club, fără a te gîndi la reprezentativa țării. Conlucrarea eficientă **între antrenorul echipei naționale și cei de la cluburi trebuie să cunoască îmbunătățiri substanțiale, chiar din această iarnă.**

Așadar, obiectivele imediate ale fotbalului nostru au fost prezentate pe larg antrenorilor. **E de dorit ca cele mai multe dintre cerințele transmise de reprezentantul federației să găsească ecou în rîndul celor autorizați să le dea viață. Proiectele și intențiile sînt frumoase, dar ele se cer a fi puse în practică cît mai curînd posibil.** Publicul spectator, opinia publică sportivă așteaptă un fotbal de calitate din partea divizionarelor A (ca și de la celelalte eșaloane), o echipă națională capabilă să-și apere șansa în întrecerea în care va fi angajată și în această primăvară.

Constantin ALEXE

Acest prim curs de perfecționare profesională a reunit pe toți antrenorii echipelor divizionare A și B și marea majoritate a celor care se ocupă de formațiile din Divizia C. Prea puține absențe, printre care unele din partea unor antrenori care la ora actuală nu au angajamente la vreo echipă. Este o dovadă a interesului manifestat pentru această acțiune importantă a federației, menită să ducă la perfecționarea profesională a corpului nostru de tehnicieni.

În mijlocul antrenorilor, am cules multe impresii asupra acestei acțiuni. Am dorit însă, să cunoaștem aprecieri asupra eficienței ei și în acest scop ne-am adresat cîtorva, cu întrebarea: **„CU CE IDEI NOI PLECAȚI DE LA CURS ȘI CUM CONSIDERAȚI CĂ LE PUTEȚI PUNE ÎN PRACTICĂ?".**

Iată răspunsurile lor:

SONDAJ PRINTRE ANTRENORII DIVIZIONARI A

CU CE ACUMULĂRI PLECAȚI DE LA CURS ȘI CUM CREDEȚI CĂ LE PUTEȚI PUNE IN PRACTICĂ?

O IDEE GENERALĂ STRĂBATE RĂSPUNSURILE: NECESITATEA MĂRIRII VOLUMULUI DE MUNCĂ ȘI CREȘTEREA RESPONSABILITĂȚILOR PE PLANUL REALIZĂRII PERFORMANȚEI SPORTIVE

Valentin STĂNESCU

(Steaua)

„Desigur în forma în care au fost prezentate în cadrul cursului multe din teme au reținut atenția, pentru că o lecție de pildă, predată prin intermediul microfonului și a videomagnetofonului, pe care și-o dorește orice club ce se respectă, nu poate să nu fie interesantă și atractivă. Deși unele idei au fost expuse și altă dată, punerea lor și a celor noi în practică se cere a fi făcută cu multă pasiune și operativitate. *La noi,* la Steaua, avem toate condițiile să lucrăm cît mai aproape de cerințele moderne *și încercăm să facem pasul spre fotbalul înalt. Rămîne, însă, ca toate eforturile privind dezvoltarea bazei materiale, a posibilităților de cercetare științifică, precum și strădania antrenorilor de a lucra mai bine să găsească ecou în rîndurile jucătorilor.* Relația antrenor (cu pasiunea și priceperea sa) — jucător (cu dorința de muncă, de autodepășire) este factorul primordial în realizarea obiectivelor ce *au fost repetate în consfătuirea noastră. Tot ceea ce am învățat în cele cîteva zile, împreună cu colegul meu Constantin, vom încerca să aplicăm, pe cît posibil, la Steaua".*

Ion NUNWEILLER

(Dinamo)

„În intervalul a numai trei zile de pregătire, incursiunea făcută, printre foarte cuprinzătorul domeniu al problematicii fotbalistice, s-a părut deosebit de utilă și plină de învățăminte.

Încercînd să remarc ceea ce mi-a reținut în mod deosebit atenția și interesul **mă opresc, înainte de orice, la exemplificările făcute cu ajutorul videomagnetofonului, în prezentarea metodelor și a mijloacelor pentru dezvoltarea calităților fizice de bază.** Folosirea acestui procedeu și extinderea lui și în întreaga sferă de analiză și prospectarea jocului, mi se pare astăzi **o necesitate pentru realizarea performanțelor înalte.** De aceea consider că, paralel cu aplicarea și a altor mijloace simple de obiectivizare a pregătirii se impune și **asigurarea aparaturii tehnice moderne la marile cluburi".**

Florin HALAGIAN

(F. C. Argeș)

„Nici nu știu cu care referat să încep pentru a-i sublinia utilitatea în munca mea. Pentru mine, ca antrenor tînăr, toate referatele, pornind de la analiza turului campionatului și terminînd cu concluziile cursului, au avut aceeași valoare și-mi vor fi de folos, în viitor. Am reținut totuși, în mod special, referatul privitor la **organizarea activității metodice și conținutul muncii de cercetare,** ale căror principii le voi adînci și pune în practică în măsura în care îmi voi asigura o bază solidă de documentare. De asemenea, am învățat foarte mult din referatul tov. I. Voica: metode și mijloace pentru dezvoltarea calităților fizice de bază. Dar cu cîte alte lucruri noi n-am plecat de la acest curs?"

Ilie OANĂ

(Petrolul)

„Am participat și la alte cursuri de-a lungul anilor, am o îndelungată activitate practică, deci se poate presupune că am suficientă experiență profesională. Totuși, de la acest curs am plecat cu noi învățăminte, teoretice și practice, care-mi vor îmbogăți metodele și mijloacele pentru instruirea jucătorilor. În primul rînd cursul m-a ajutat să-mi reîmprospătez cunoștințele profesionale. În al doilea rînd, **am reținut și voi căuta ca, sprijinit de conducerea clubului, să aplic cît de curînd unele mijloace noi de instruire cum sînt filmele, casetofilmul, casetodiscul și, în limitele posibilităților de procurare — videomagnetofonul.** Pe de altă parte, îmi voi îndrepta **mai mult atenția spre centrul de copii și juniori pentru a-l transforma într-o veritabilă pepinieră** care să-mi pună la dispoziție elemente talentate și bine formate, capabile cu timpul să contribuie la calitatea jocului echipei noastre și chiar a fotbalului nostru".

Ștefan COIDUM

(Jiul)

„A fost un curs interesant, care a cîștigat în conținut și atractivitate prin varietatea temelor dezbătute. Multe din temele expuse au reținut atenția celor prezenți. Mă gîndesc la prelegerile privind controlul medical și căile funcționale *prezentat de prof. dr. A. Demeter,* importanța filmului și a fotografiei în procesul de pregătire, rolul antrenorului în cadrul secției de fotbal. *Ce voi aplica eu din toate cele auzite? Greu de răspuns acum. Ideal ar fi ca tot ce e nou și bun să se aplice și la Jiul, dar trebuie să țin seama de posibilitățile și particularitățile jucătorilor mei, de condițiile materiale ale clubului. Da, e nevoie de aparat de filmat, de laborator foto, ca apoi să discut cu jucătorii ce a fost bun și ce a fost rău în ședința de pregătire. Deocamdată însă nu dispunem de asemenea aparate.* În privința recuperării avem condiții să aplicăm cele discutate la curs. *Ce pot și trebuie, voi pune în practică neîntîrziat, pentru că va fi în folosul echipei, al fotbalului nostru"*

Bazil MARIAN

(Rapid)

„Un curs binevenit și foarte util. Pe cît posibil, am fost puși în temă cu noutățile din fotbalul actual, în privința jocului, a recuperării, a problemelor medicale pe care le ridică un sport practicat pe baze științifice. Fiecare dintre noi a avut de învățat ceva. Aceste noutăți trebuie, însă, aprofundate, bine stăpînite, iar aplicarea lor să se facă destul de repede. Ideal ar fi chiar din retur, pentru a se înregistra saltul calitativ așteptat și dorit de cei ce iubesc fotbalul. Am urmărit cu atenție expunerea referitoare la actuala concepție de joc. Rămîne s-o aplicăm după priceperea și, mai ales, după posibilitățile jucătorilor noștri. *În privința noutăților pe plan tactic, pot să spun că nici noi nu sîntem așa de rămași în urmă. Mai avem și lucruri bune.* Trebuie doar să le perfecționăm. *Cînd, cum, în ce fel — toate aceste depind de fiecare echipă în parte, de antrenorul respectiv".*

Nicolae PROCA

(Steagul roșu)

„A fost, fără îndoială, un bun prilej de reîmprospătare a cunoștințelor, de reactualizare a unor teme importante ale performanței în fotbal și de prezentare a cîtorva probleme, de mare interes în prezent, dintre care **cea privind îmbunătățirea efortului mi s-a părut cea mai interesantă.**

Cum realizăm acest lucru la echipele noastre? Din materialele expuse și din discuții a rezultat că este greu, a lucra pe niște coordonate-tip în acest domeniu al pregătirii. Nu există încă mijloace la îndemînă pentru a stabili de la ce nivel plecăm cu efortul și pînă unde putem ajunge pentru a ne încadra în limitele unor rezultate maxime.

De aici și concluzia că **soluțiile practice, pentru realizarea unei instruiri eficiente, rămîn la latitudinea noastră a antrenorilor. Că numai priceperea, experiența profesională și munca conștiincioasă — puse fără nici o ezitare în slujba performanței — ne pot oferi posibilități concrete de optimizare a pregătirii jucătorilor cu care lucrăm".**

Tiberiu BONE

(A. S. A. Tg. Mureș)

„Cursul acesta ne-a oferit, în primul rînd, posibilitatea de a ne reaminti o serie de lucruri, așa-zise cunoscute, dar mai puțin aplicate în practica procesului de instruire. Au fost și unele noutăți, ca de pildă **ideea reducerii efortului maximal continuu în antrenament,** de la 35—40 de secunde la 10—15 secunde sau **unele exerciții pentru perfecționarea tehnicii și a tacticii.** Dar, **principala concluzie** care se desprinde în urma colocviului profesional al antrenorilor din acest început de sezon, **este aceea privind necesitatea măririi volumului de muncă și creșterea responsabilităților pe planul realizării performanței sportive.** Cu această idee, directoare, aș spune, în activitatea noastră viitoare, mă întorc acasă, la Tg. Mureș, încercînd a pune în valoare întreg bagajul meu de cunoștințe teoretico-metodice, îmbunătățit și cu ocazia acestui curs de perfecționare. Și aceasta **pentru a asigura echipei mele o pregătire cu conținut adecvat realizării sarcinilor competiționale ce ne stau în față și în primul rînd acelora legate de apropiata noastră participare** în Cupa balcanică".

Ioan REINHARDT

(C. S. M. Reșița)

„Pentru mine acest curs a reprezentat foarte mult din punctul de vedere al muncii mele profesionale. Am reținut o serie de idei pe care mă voi strădui să le pun în practică. În primul rînd, am reținut, fiind și foarte convingătoare și eficientă, **metoda predării cu ajutorul filmelor.** Și deoarece avem posibilitatea să ne procurăm și noi aparatura necesară și filme, **voi aplica și eu această metodă.** De asemenea, expunerea excelentă a tov. dr. A. Demeter mi-a precizat și mai bine **rolul important al medicului sportiv în planificarea antrenamentelor în funcție de starea organismului jucătorilor. Voi căuta să angrenez pe medicul echipei noastre într-o activitate mai intensă și mai temeinică în furnizarea de date și măsurători funcționale** necesare în pregătirea jucătorilor. În fine, **voi fi mai atent în periodizarea activității de instruire** și voi încerca un mic experiment sugerat de acest curs: **stabilirea unei activități sportive minimale în vacanța jucătorilor".**

Aspect din sală

O REUȘITĂ CARE SE IMPUNE A FI CONFIRMATĂ PE PLANUL PERFORMANȚEI

Stabilit inițial a se desfășura pe durata unei săptămîni, la sfîrșitul decadei a doua a lunii decembrie 1972 și reprogramat, din motive întemeiate, în primele trei zile lucrătoare ale acestui an, cursul de perfecționare a antrenorilor divizionari a marcat — simbolic, am spune — startul unui nou sezon competițional, important prin densitatea sa și obiectivele de realizat.

A fost — referindu-ne la scopul și sarcinile propuse în organizarea unei astfel de activități, legate de ridicarea calificării profesionale a tehnicienilor din fotbalul nostru — o acțiune oportună și deosebit de utilă. Mai mult chiar, **considerînd lucrurile prin prisma conținutului bogat, metodico-instructiv al materialelor prezentate, putem considera, în ansamblul său, prima etapă a cursului de perfecționare a antrenorilor, din săptămîna trecută, drept o indiscutabilă reușită.** Aceasta în ciuda faptului că, pe alocuri, s-au manifestat și unele insuficiențe în ce privește partea de contribuție a organizatorilor la o asemenea reușită cum ar fi, de exemplu: **caracterul mult prea teoretic al unor lecții, schematismul unor expuneri, lipsa în unele cazuri, a materialului intuitiv și a indicațiilor bibliografice.**

Revenind însă la capitolul mult mai consistent și mai semnificativ, al „plusurilor" merită a fi subliniată, pe de o parte, **orientarea Colegiului central al antrenorilor de a programa o tematică bine ancorată în actualitate; iar pe de altă parte, strădania lectorilor în prezentarea, cît mai aproape de necesitățile reale ale procesului de instruire și educație, a temelor propuse.** Problemele ca acelea privind: **concepția de joc în fotbalul nostru** (Angelo Niculescu), **calendarul competițional** (Constantin Teașcă), **metodica perfecționării tehnicii și tacticii** (Mihai Bîrzan), **dezvoltarea calităților fizice de bază** (Ion Voica), **particularitățile acțiunii educaționale în rîndul jucătorilor** (Ion Siclovan), **organizarea activității metodice și de cercetare** (Cornel Simionescu); ca și cele cum ar fi: **controlul medical și măsurătorile funcționale** (dr. A. Demeter), **procedee de refacere a capacității de efort a organismului** (dr. D. Tomescu), **planificarea și evidența pregătirii** (Const. Cernăianu), **analiza și prospectarea jocului cu ajutorul mijloacelor tehnice** (T. Roibu), **interrelația conducere — antrenori — jucători** (Ion Balaș), toate acestea se înscriu în aria unui necesar mereu sporit de cunoștințe generale și de specialitate, care conferă antrenorului calitatea de pedagog și îi permit acestuia să se achite cu succes de obligațiile profesionale ce-i revin. De aici și sensul acțiunii inițiate de F.R.F. — acțiune încadrată integral în contextul unor măsuri pe plan național, vizînd ridicarea continuă a nivelului cunoașterii — și pe linia hotărîrii adoptate de comitetul federal în februarie anul trecut, cu privire la îmbunătățirea activității corpului de antrenori.

Vorbind de o astfel de sarcină importantă, care stă în fața forului de conducere a fotbalului din țara noastră, ni se pare oportun a remarca cu acest prilej, **că o reușită deplină în acest sens se impune a fi condiționată nu numai de eforturile și interesul acordat de organizatorii cursului de perfecționare, ci** și de acela manifestat deschis, fără rezerve, de către participanți. Spunem acest lucru sesizați și de faptul că, pe undeva, formula asocierii, de circumstanță, a pregătirii antrenorilor cu aceea a analizei primei părți a campionatului a lăsat unora impresia unei consfătuiri obișnuite de lucru, în pragul unui nou an calendaristic și a unui nou sezon competițional. Ceea ce este din capul locului greșit.

Poate și de aceea, ne vedem acum obligați a reaminti — și pe această cale — că rațiunea principală a recentei reuniuni a antrenorilor a fost, precizăm, aceea a propriei lor instruiri în vederea viitoarei confirmări pe grupele de încadrare. **Și că cele trei zile ale convocării de săptămîna trecută au constituit, de fapt, o primă etapă din programul general al cursului de perfecționare, care, în continuare, cuprinde: întocmirea unor lucrări individuale de control, în perioada 10 ianuarie — 15 mai 1973** (îndrumările privind tematica și elaborarea planului de lucru au fost distribuite prin grija Colegiului central al antrenorilor); **inspecția de specialitate la locul de muncă, în limitele aceleiași perioade; examenul de confirmare în grupa A sau B, la sfîrșitul lunii iunie a acestui an.**

Iată deci un motiv în plus ca, o dată reveniți în cadrul colectivelor de a căror instruire răspund, antrenorii divizionari să se dedice, cu toată pasiunea și priceperea, unei activități calitativ superioare, menită să ducă, în cele din urmă, la rezultate de valoare în munca profesională și în comportarea echipelor lor.

Și, ca o consecință directă a unor astfel de realizări fotbalul nostru să poată înregistra împlinirea obiectivelor sale de performanță din acest an și în primul rînd calificarea în turneul final al Campionatului mondial din 1974.

Mihai IONESCU

FORMULA CALENDARULUI COMPETIȚIONAL

ÎNTRE DEZIDERAT ȘI REALITATEA ACTUALĂ

În vara anului trecut, înaintea reluării pregătirilor în vederea celei de-a 55-a ediții a campionatului republican, ne exprimam părerea, într-un material apărut în ziarul „Sportul", că **actuala formulă calendaristică de desfășurare a activității competiționale din țara noastră nu mai corespunde cerințelor obiective de dezvoltare a fotbalului românesc pe plan internațional. Și sugeram, atunci, schimbarea datelor de disputare a întrecerii divizionare, în sensul micșorării vacanței de iarnă și a măririi, pe de altă parte, a perioadei de repaus și de instruire din timpul sezonului estival.** Aceasta, în primul rînd, pentru a ne pune de acord cu cadența fotbalului competițional, caracteristic majorității țărilor cuprinse în primul eșalon al soccerului continental. Și, în același timp, pentru ca echipele noastre, care eventual ar reuși „să urce" cît mai sus în cupele europene, să nu se trezească cumva, înaintea întîlnirilor oficiale, fără o pregătire corespunzătoare. **Așa cum, de altfel, s-a întîmplat cu U.T.A. în fața Tottenham-ului și chiar cu Steaua, în confruntarea de anul trecut, cu Bayern München.**

Concomitent cu această propunere și în aceeași idee, am organizat, tot atunci în vara lui 1972, un mic raid-anchetă neoficial, printre antrenorii echipelor divizionare A, cerîndu-le să-și spună și ei cuvîntul. Concluzia? **Aproape toți cei solicitați să răspundă anchetei noastre au fost de părere că se impune cu acuitate o restructurare a formulei calendaristice actuale, — devenită anacronică — și o adaptare a acesteia în raport cu cerințele și obligațiile crescînde de participare a fotbalului românesc pe plan internațional și, în general, în raport cu necesitatea asigurării unor premise mai bune de pregătire a echipelor, de ritmicitate a întrecerilor, de refacere și odihnă a jucătorilor.**

Ediția 1972—1973 a campionatului republican a fost însă reluată, în vară, urmînd evident un curs dinainte stabilit, după formula obișnuită, fără nici un amendament. În aceste condiții — adică în aceleași condiții ca și în anii precedenți — s-a încheiat prima parte a întrecerii și iată-ne din nou acum, la începutul unui nou an calendaristic, în situația de a relua discuția pe marginea aceleiași importante probleme: **calendarul competițional.**

Cadrul unor asemenea discuții l-au oferit lucrările recentului curs de perfecționare a antrenorilor, desfășurat săptămîna trecută în Capitală; iar introducerea în temă a fost asigurată de referatul bine documentat al antrenorului Teașcă, referat intitulat: **„Calendarul competițional, element fundamental de referință pentru periodizarea antrenamentelor și obținerea formei sportive".** Lucrarea — în esență o pledoarie argumentată în favoarea ideii potrivit căreia **calendarul nu reprezintă un simplu document de planificare, ci un instrument metodico-științific pentru obținerea performanțelor de valoare** — evidențiază în același timp și principalele repere și componente ale unei periodizări de principiu care în linii mari cuprinde: **o activitate competițională prelungită cu etape din retur în iarnă, pînă la jumătatea lunii ianuarie; o vacanță scurtă de aproximativ două săptămîni, urmată de reluarea pregătirii, în principal prin jocuri și apoi continuarea campionatului, către sfîrșitul lui martie; și la încheierea întrecerii, o întrerupere a activității oficiale de trei luni, în vară, timp în care să se includă o perioadă de vacanță consistentă și absolut necesară jucătorilor, ca și pregătirea de bază în vederea următoarei ediții de campionat.**

Susținînd proiectul unei astfel de formule a calendarului competițional, **Constantin Teașcă** a adus în sprijinul adoptării și aplicării lui o serie de argumente obiective cum ar fi: **1. posibilitatea racordării programului de activitate internă, la calendarul forurilor internaționale și crearea unor posibilități mai largi cluburilor și echipelor reprezentative pentru instruire, omogenizare și organizarea jocurilor amicale și oficiale; 2. depășirea dificultăților în pregătirea echipelor provocate de specificul condițiilor de climă din țara noastră și starea terenurilor de antrenament în lunile de la sfîrșitul iernii și începutul primăverii; 3. asigurarea unei perioade suficiente** (aproximativ o lună) **pentru odihnă, refacere și recuperare a potențialului fiziologic al jucătorilor, în sezonul estival; 4. un cadru optim, pe timpul verii, unei pregătiri substanțiale și cu o bătaie mai lungă, vizînd o activitate prelungită, pînă în luna ianuarie a anului viitor.**

În concluzie, ideea transferului instruirii de bază a echipelor din iarnă în vară (atunci cînd condițiile atmosferice și starea terenurilor sînt pe deplin propice unei activități la nivel optim), a evitării impulsului friguros, impropriu cu precădere pregătirii nespecifice și mai puțin impropriu jocului, precum și a prelungirii activității competiționale pînă la mijlocul lunii ianuarie (vremea mai bună de acum constituie un prețios indiciu de orientare), ni se pare, la ora actuală, soluția cea mai apropiată de adevăr, de realitate.

Ce spun în această privință antrenorii? Un ultim sondaj de opinii, efectuat cu ocazia recentului curs de perfecționare organizat de F.R.F., **indică o adeziune aproape generală a acestora la o formulă nouă de calendar competițional,** în spiritul celei propuse de antrenorul **Constantin Teașcă.** În plus, tehnicienii din primul eșalon de reprezentare a fotbalului nostru au ținut să-și mai exprime, cu această ocazie și o dorință unanimă, convertită astăzi în necesitate: desfășurarea campionatului să cunoască cît mai puține întreruperi și acestea, pe cît posibil, reduse ca durată. Cu alte cuvinte, **continuitate, ritmicitate** și, adăugăm noi, **durabilitate, condiții menite să asigure unui calendar competițional valoarea utilității maxime.**

Acestea ar fi, să zicem, principalele elemente de analiză și judecată ale uneia dintre probleme „la ordinea zilei" din fotbalul nostru, care se impune a fi rezolvată în interesul performanței. Antrenorii și-au spus cuvîntul. Propuneri în acest sens există. Rămîne numai ca cei în drept a hotărî, să hotărască.

M. L.

Antrenorul Constantin Teașcă vorbind despre calendarul competițional